

Karácsony 1948

— Leadtam a csomagokat Péter bácsi, hazamehettek?
 — Igen, fiam, de visszafelé jövet el ne felejsz nekem két kiló téli szalámit hozni a Közértből.

70 fillér

béka
 on meg né-
 lottam, hogy
 egy teknő-
 el tud be-
 4
 ban főlénye-
 g:
 — mesélt —
 p röpötülé-
 le a Kirsly-
 é, az volt a
 a, hogy Fes-
 ill), lesz még
 — jövök. Szá-
 t szememmel
 lá volt írva,
 ilyen röpö-
 dtam a Nyu-
 is. Egyébként
 agszák ránk
 érdekl remeg-
 am egy ame-
 n mérgesen
 ttt
 ire dühös.
 n értem —
 hogy egge-
 kell folgton
 A legfantas-
 stobaságokat
 e és mindig
 rójuk, ez az
 csepegt?
 al a hallg-
 azt mondta,
 nem végzik
 ket és nem
 vége.
 t
 egész testében
 uldokolva zo-
 berben riésk
 Magyarország-
 — Mindnyá-
 unk pusztulni!
 lesz, aki meg-
 próbáljuk
 mi.
 ber se fog
 a ezt?
 m ki az es-
 e így is szór-
 Gergely Miklós

A londoni Stanley-panama margójára

— Tudja mit, Mr. Stanley, adjon még öt szivart és a magáé India is.

A 7 legigazabb vicce

— Hiába írnak a primásnak leveleket, nincs annak semmi befűtése!
— De kilátása sincs.

Példázat

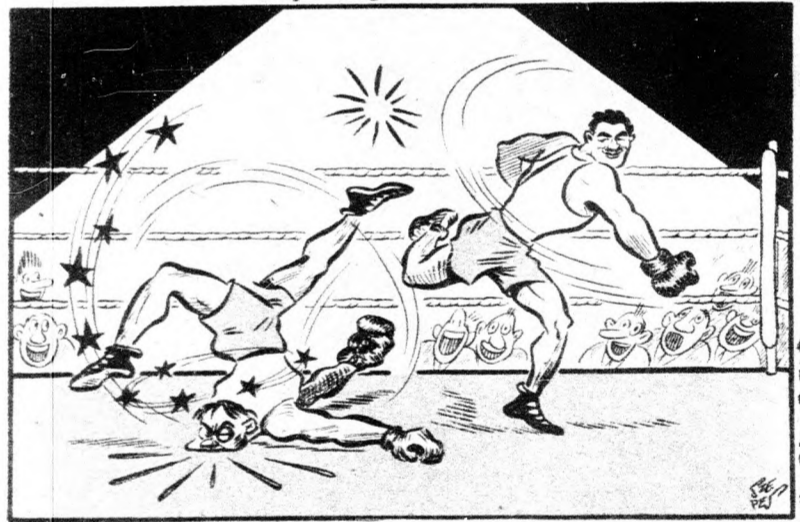
arról, hogy jogos-e egyes munkáspárti képviselők felháborodása Bevinék panamája miatt.
Tom Smith ismert gengszter börtönbe kerül és a harmadik napon elűnik a papucs. Kihajgatásra megy a parancsnokhoz, eöadja panaszát és mondókáját így fejezi be:
— Figyelmeztetem Ont, hogy ebben a fogházban tolvajok vannak!

Sztálin 69 éves

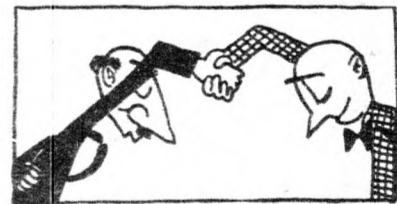
Tudja már a világ népe: Sztálin: munka, jólét, béke.

Karácsonyi ajándék a ringben

Papp olimpiai bajnokunk csillagszóróval kedveskedik ellenfeleinek.

Idill egy minisztériumban
Villámtréfa

Szin: a Tanácsos úr szobája. Reggel van. A Tanácsos úr az asztalnál ül.

TITKAR: (belép és magasraemelt ököllel köszön): Szabadság, elvtárs!
TANÁCSOS: (ugyancsak felemeli az öklét): Szabadság elvtárs!
(Két másodperc szünet. A két szem-pár összevillan. A Titkár óvatosan körülnéz, még az ajtón is kihajol, nem hallgatónak-e, aztán hirtelen összevágja a bokáját.)

TITKAR: A legalázatosabb főtiszteltem, méltóságos uram!
TANÁCSOS: Szervusz, édes egykomám, gyötörlek alászan.
(Meleg kézfogás, a két könyök fel.)
A függöny le.

EZT A FAKIRT!

— Szóval az angolok zsarnoki módon leigáznak benneteket, mi? Most beszélj!
— Nem beszélhetek, uram.
— Miért nem?
— Mert a számból vetted ki a szót.

Ludas Matyi PÁLYAZATA VELEM TÖRTÉNT!

„Velem történt» pályázatunk iránt változatlanul nagy az érdeklődés. Akább közöljük az eheti nyertes történeteket:
„Második elemista kisliamat előkészítették az iskolában első gyónásra. A tisztelendő bácsi kioktatta a gyerekeket, hogy alaposan vizsgálják meg lelkiismeretüket és minden bűnüket írják föl egy cédulára. Kezembe került a kisfiam cédulája és megdöbbenne olvastam, hogy: »Hazudtam naponta három-négyszer, orotam naponta ötször-hatször, paráználkodtam naponta kétszer háromszor...» Tovább már nem is olvastam, hanem rákiáltottam a kisfiamra: »Hogyan tudt ennyi bűnt elkövetni?!» Kisfiam elpirult: »Nem követtem én el, anyuka. — jelelte —, csak féltem, hogy a tisztelendő bácsi keveselni fogja a bűneimet, ezért a hiitankönyvből kiírtam magamnak egy csomót...»
Torda Mihályné Páspóktamási

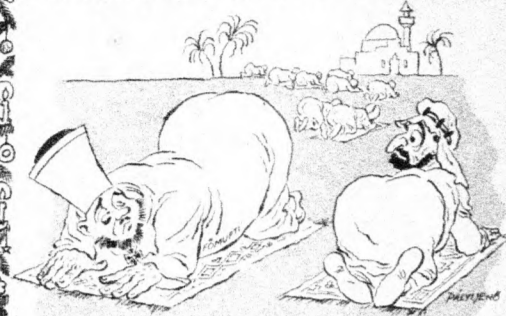
„A múlt héten levelet írtam két hölgyismerősömnek egyszerre. A két levéllel aztán elindultam a posta felé. Utközben két-ségek rohantak meg, nem cseréltem-e fel a borítékokat? Szörnyű lenne. Nem, nem, csak nem vagyok ilyen hülye? De hátha mégis. Visszatöröltem. Otthon fölitéptem a borítékokat. Mind a kettőnek helyes volt a címzése. Akkor jutott eszembe: elég lett volna csak az egyiket fölnyitni. Most már mindegy. Persze, több boríték nem volt otthon. Szaladtam le a szomszédos trafikba, megcíméztem az új borítékokat. Betettem a leveleket, leragasztottam. Indulok a postára. Teremtőm! Újból kellő ellenőrzés nélkül zártam le a leveleket. Késő, mindegy, feladom. De mégis, hátha tévedés. A kockázat, a kockázat. Vissza a trafikba. Feltéptem, de most már csak az egyiket. Levél, címzés helyes. Kérek újabb borítékot. Újabb címzés. Indulok. A posta előtt utolsó pillantás a borítékokra s elhül bennem a vér: mind a kettőn ugyanaz a címzés van. Feltéptem az egyiket. Persze azt, amelyik helyes volt. Fel kellett bontani a másikat is. Viszsa a trafikba. Újabb két boríték. Újabb címzés. Végre bedobom a leveleket. Pár nap múlva két levél érkezik részemre. Szívem: »Aljas szoknyavadász! Köztünk vége mindennek!»

Ifj. Szilárd Zoltán Mátyásföld, Miklós-u. 7.
A nyertesek részére 50-50 forintot postautalványon teladunk. Várjuk olvasóink további igaz történeteit. Feltétel: a változatlanok, a valóban megtörtént esemény leírásának hűs gépell, illetve harminc kézírásos sorra szabad csak terjednie. A legjobbakat közöljük és 50-50 forintot részükre is kiutalunk.

A „Velem történt» postája

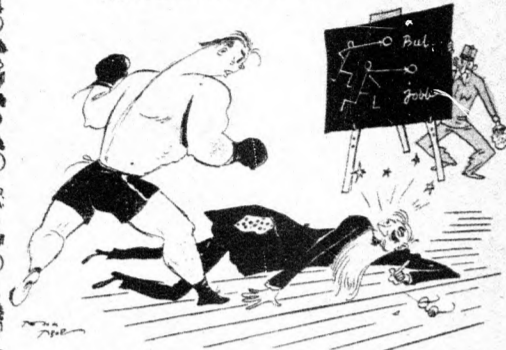
Ismét közzéjük azoknak az olvasóinknak a névsorát, akik ugyan jutalmat nem nyertek, de szellemes történeteiket részlegítették a dícsőre:
Füzes J., Barcs, Szabó J., Orosháza, Ughy K., Tüskevár, Somogy Z., Kaposzentmihály, Gáspár F., Tatabánya, Beniczik I., Pápa, Ifj. Takács L., Pest-szentlőrinc, Dáni M., Szeged, Gyimesi E.-né Pécs, Hegyi L., Miskolc, Kulcsár J., Esztergom, Debes S., Sávoly, Ifj. Sztancsik L., Dömös, Lengyel L., Kálcsa, Ifj. Döme F., Mezőhe-

Puffi, megint a muffi!

— Merrefelé fordulsz, ő, főmuffi? Hiszen Mekka feleire van.
— Igen, de Truman nyugatra.

Sportakadémia létesül

A professzor: Látja fiam, ez jó volt!

A disszidens feltalálja magát

— Bocsánat uraim, jó helyen járok? Erre van a Karpfenstein-utca?

Gy. Gó J., Tiszavölgy, Ifj. Dumecz J., Kistereny, Thomay L., Isaszeg, Nagy B., Rákóczi-falva, Hoffmann A., Turkeve, Szalay I., Csepel, Horváth A., Békéscsaba, G. E., Báránd, Bátorfi B., Bpest, Miszák J., Szabadi-Idvág, Hardevira M., Számbok, Várszegi N.-né, Bp., Nagy K., Pécsvárad, dr. Váro Gy.-né, Bpest, Kondor I., Kapuvár, Babó J., Bakonyzentiván, Kovács L.-né, Váradcsanak, Halász I., Csárdapalota, Hujber F., Bpest, Gaál A.-né, Bpest, Ifj. Kelemen L., Bpest, Gulácsy B., Balmazújváros, Szabó I.-né Alag, Frányó M., Szécsény, Hatvani J., Nyíregyháza, Dakó L., Debrecen,

fűszer

Karác

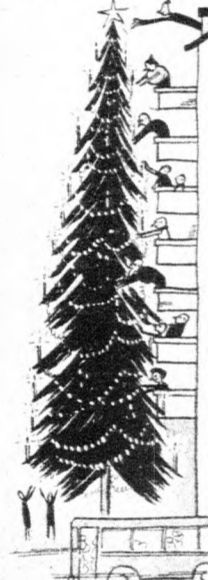
Tökés úr egy fotelban és a tökéjére gondolt. Hirtelen koppant az ajtó és belibent egy kis angyal. Szólt az angyal: Mit te! Azért vagyok itt, közöl Szólt a tökés: Egyet kérek. Vigyél engem külföldre. Szólt az angyal: rögtön.

Rá tesszik majd jönni,

S bár — becsánat! — me Atviszem én a határon. Szólt a Tökés: Jól van.

Köszönöm, hogy kívánságom. Szólt az angyal: Köszönöm munkái kerésének tes. Bár azok nem engem k. Megteszem ezt szívesen. Örülnek majd a munkáid. Azonkívül egy fuvart a

A társas

Magyar kir

A Horthy-hadsereg tradíció volt, hogy a b... közt mindig legyen... atak, akivel az őrmest... A Radeckzy-laktanyában ilyen megzavarodott j... a jobb kezét a balte... telti.
Dühbe gurult az ő...

Eg

— Kedves a karácsonyfát. De

Karácsonyi legenda

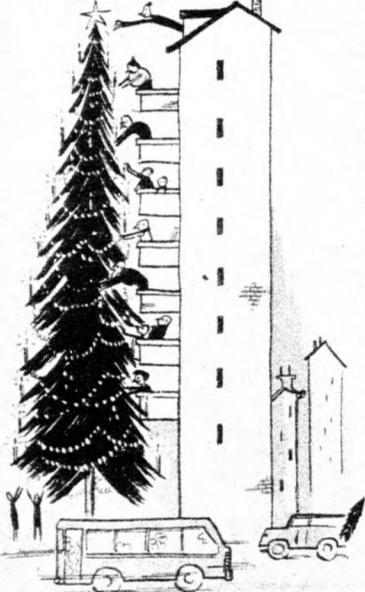
Tökés úr egy fotelban ült s szivarozott esdesen. És a tükéjére gondolt most is, miként rendesen. Hirtelen koppant az ajtó; szólt Tökés úr: Gyere be! És belibbent egy kis angyal, a menny szárnyas gyereke. Szólt az angyal: Mit tehetek önért uram, mondja ki, Azért vagyok itt, közölje: a bánata, gondja mi? Szólt a tökés: Egyet kérek, egy az ami kell nekem, Vigyél engem külhönba ki, hogyha szeretsz gyermekem. Szólt az angyal: rögtön meglesz, szárnyam máris készen áll. Rá tetszik majd jönni, hogy egy angyal mindig résen áll. S bár — bocsánat! — nem kedvelem én az ilyen egyedet. Atviszem én a határon még ma éjjel kegyedet. Szólt a Tökés: Jól van, fiam, bár angyal vagy, vsn eszed, Köszönöm, hogy kívánságom ilyen hamar megteszed, Szólt az angyal: Köszönetről uram itt szó se lehet, Munkásai kérésének teszek ezzel eleget! Bár azok nem engem kértek, hogy vigyem el kegyedet. Megteszem ezt szívesen én, ha nem kér ön egyebet, Örülnek majd a munkások, ez magában jó dolog, Azonkívül egy fuvart az ördögnek megspórolók!

Slágerek a szűrőben

Anikó: Kizárnak kéremszépén?
Gál F.: Nem, csak visszaminősítjük egyszerű marhasággá.

A hássasház ötlete

Karácsony előtt megállapodtunk, hogy az ideig valóban, tényleg és komolyan nem veszünk egymásnak semmit. Először nincs pénzünk. Tisztes háaspár vagyunk, pénzhez csak úgy tudunk jutni, ha lopunk egymástól. En a háztartáspénzből, Olga nevé feleségem pedig az én zsebemből. Aztán a végén veszünk egymásnak valami olyant, aminek a másik egyáltalán nem örül. Tavaly például vettem Olgának egy porcellánzongorát, direkt kimentem érte Óbudára, a gyárba. Már karácsony másodnapján eltört. Amint utólag megtudnom sikerült, Olga adott a takarítónőnek egy kettest, ha földhözvágja. En pedig kaptam egy amerikai nyakkendő, amelyen négyek táncoltak egy táz körül. Odaadtam a vicinek, aki egy éjjel elást a hátul az udvarban, a fűskamra mellett. Szóval, nem. Még egy kis vacakot sem, jelképesen. Semmit a világon. Olga megesküdött a becsületszentiségre: en azt mondtam, hogy folyjon ki a szemem, ha veszek valamit. Kezeljünk megcsókoltuk egymást és ment kiki a dolgára. Néhány nap múlva azt mondja Olga: — Te, Károly, te mindig csak úgy a hónod alatt cipeled azt a sok újságot. Irást meg mindenféle vicik-vacakot. Nem kellene neked egy aktatáska? Tudod azok a cipzárak olyan guszlisosak. — Ne ravaszkodj, életem angyala — mondtam — nekem nem kell cipzárak aktatáska, mert azt én elvesztem. Es Jaeger alsónadrág sem kell, mert ott hagyom valahol, tudod, milyen feledékeny vagyok. Különbben is megesküdél és vedd tudomásul, hogyha veszel nekem valamit, én felakasztom magam a karácsonyfára. Ettől kezdve fokozottabban vigyáztunk egymásra. En a Révai lekszikonban tartottam a pénzemet, a Hehezt-Kaczor kötetben, Olga pedig a blúzába rejtette a háztartáspénzt, mert tudja, hogy oda ritkán nyúlok. Nem tettünk egymás nélkül egy lépést sem. Ha az utcán Olga megállt egy férjdivatüzlet előtt, én rögtön elléptem onnan, ha viszont én kezdtem nézegetni egy nő kirakatot, Olga volt az, aki azonnal továbbbregdalt. Az utolsó napok pattanásig feszülő izgalomban teltek el. Mint két ugrásru kész jenever figyeltük egymást. A telefondrótot már régen elvágtam és ha elmentem hazulról, rázártam Olgára az ajtót és a kulcsot magammal vittem. Ezzel szemben, amikor hazérkeztem, Olga teljes testi motorzást hajtott rajtam végre, nehogy becsémpészhessek

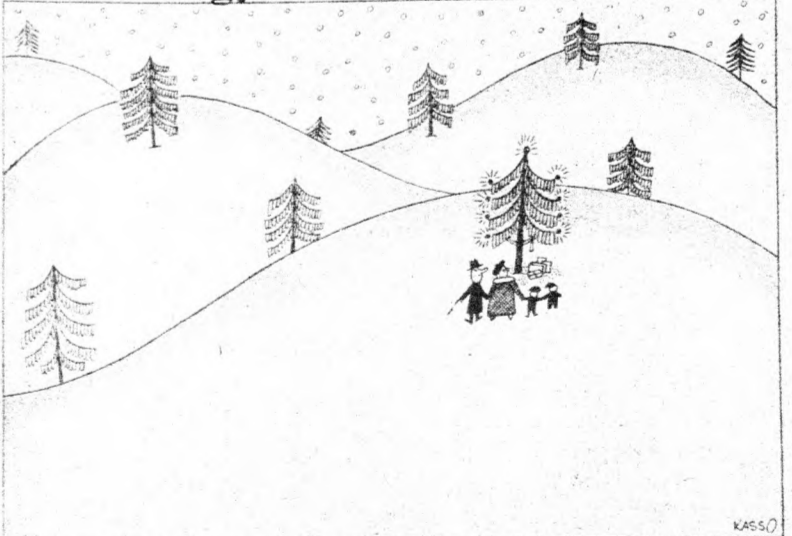
valami ajándékot a lakásba. De minny sem éreztem magam teljes biztonságban. Mit lehet tudni, ez az órált nökimegy az erkélyre, lecsúszik az esőcsatornán, elmegy és vesz nekem valamit. Még az éjszakát is ébren töltöttem, hiszen az állami áruházak éjjel is nyitva tartanak. Az utolsó napon engedelt bennem a feszültség, mert már tudtam, hogy győztem. Megvettem Olgának Rabindranat Tagore összes költeményeit, bőrbbe kötve és vásároltam egy üveg körömlakkot, meg egy doboz zserből. A csomagot sikerült hátul a nadrágyomba rejtve becsémpészni a lakásba. Este meggyújtottuk a karácsonyfát, elnékeltek a mennybőzangyal, aztán különféle mókák kíséretében átgyújtottam Olgának az ajándékomat. Olga sápadtan rámnézett, aztán hisztériki rokogásba tört ki: — En nem vettem neked semmit. Hangos jajgatással borult a díbányra. Eleinte azt hittem, hogy komédiázik, gyengéden vigasztalattam, de aztán rájöttem, hogy igazat beszél. Valóban nem velt nekem semmit. Semmit az égvilágon. Még csak egy kis vacakot sem, jelképesen. Szerettem volna poszoványi ezt a bestid. Így bízzon az ember az asszonyokban.

Magyar királyi ész

A Horthy-hadseregben valóságos tradíció volt, hogy a bevonuló újoncok közt mindig legyen egy ügyefogyott alak, akivel az őrmester szórakozik. A Radetzky-laktanyában is akadt egy ilyen megzavarodott jü, aki nem tudta a jobb kezét a balról megkülönböztetni. Dühbegurult az őrmester.

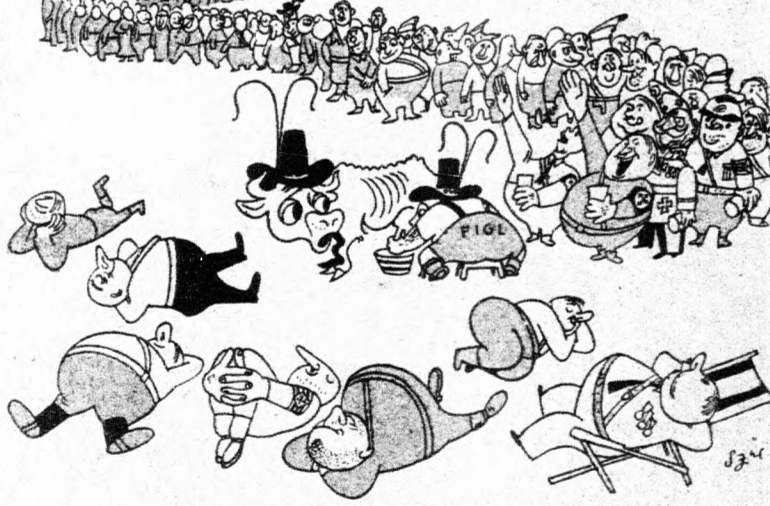
— Az istállótal, — mordult az újoncra, — úgy látom, kénytelen leszek neked külön előadást tartani. Nyújtsd előre a két kezéd! — Az újonc kitolta a kezét. — Most jól figyelj, — folytatta az őrmester, — mert ezen a módon megjegyezheted a dolgot. A jobbkez az, amelyiken a hávelykujj balra van, a balkez az, amelyiken a hávelykujj jobbra van...

Egy kis takarékoság

— Kedves volt tőled Elemér, hogy ilyen olcsón oldottad meg a karácsonyfát. De egy kicsit messze van

Te boldog Ausztria -

...ahol 76 millió schillinget fizetnek az osztrák adófizetők a nyugatosok eltartására.

Paradicsomi vicc

Egy kivándorolt pesti rokonától megkérdezik: — Na, tényleg olyan paradicsomot talált a sógora Amerikában? — A legnagyobb mértékben. Majdnem meztelenül jár és még almára sem jut neki.

A franciák felrobbantották a berlini rádióantennát

— Jaj, úgy megijedtem!
— Ne félj Paxika, amíg bennünket látsz, addig nem történik semmi bajod...

Napok óta olvassuk a lapokban, hogy Joliot Curie, a világhírű atomtudós működésbe hozta Párisban az első atommáglyát. A magyar közönség néhány napig tájékozatlanul állt az új fogalommal szemben, míg a Világosság december

19-iki számában mindenki számára érthetően meg nem magyarázta az atommáglya lényegét. Ezek szerint az atommáglya neutrontermelő uránizotópokból és a hozzáadott fékező anyagból, cadmi-

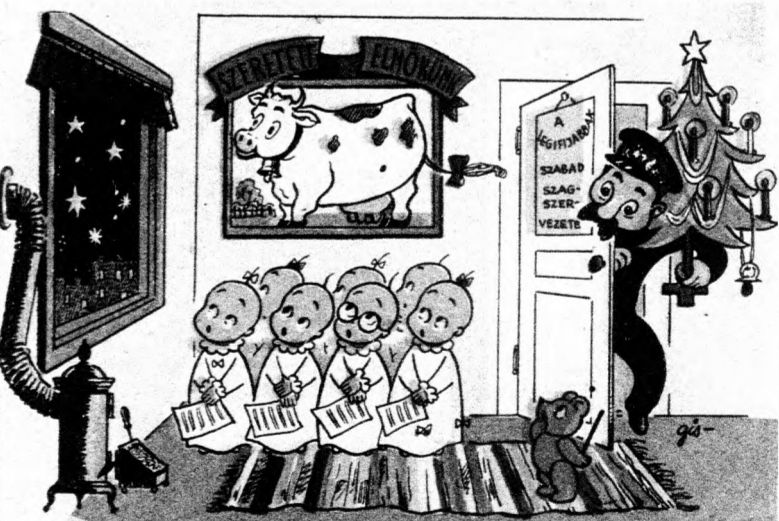
és cca 2 deci cadmiumot, csak vigyázni kell, hogy a cadmium friss legyen. Az ember a kettőt összekeveri, kellő sebességre fokozza az elhasított neutronokat és a kész atommáglyát máris az emberiség szolgálatába lehet állítani.

NEKIK MÉGSEM KELL

— Csillagszóró, csodagyertya nem árt a ruhának, nem árt a karácsonyfának...

Karácsonyi angyalvárás a legifjabbaknál

— Mennyből az angyal...

az ivászat, a tagok szorgalmasan döntögettek a fröccsöket és irigykedve nézték a társulat bonvivánját, aki már tökrészen az asztal alatt horgyogott s ezzel behozhatatlan előnyt szerzett magának. Kálmán bácsi, a szintársulat öreg jellemzésre nehezen forgó nyelvvél rászólt a pincérre:

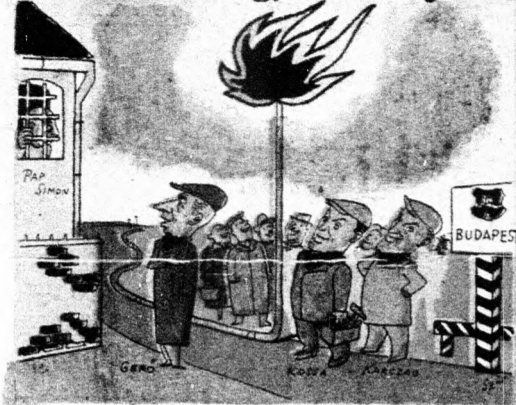
— Janikám, három de-
cit tisztán...
A kollégák elhültek erre a stréberkedésre és az egyik színész bizalmasan odahajolt a direktor füléhez:

— Ne higgy neki, kérlek. Ez titokban nem iszik.

Ludas Matyi

Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön 2.80 forint
Külföldön 4.— forint
Postatakt. bef. lap. száma 6170

A MAORT-ügy esattanója

— Látja Pap úr, végre Pestre érkezett a lipsei gáz!
— Ja, ha maguk idevezették!

SZÓSZERINT

Irtó: Szép Ernő

Onagysága szívélyesen megrázta a kezemet, mikor élvátnak a selyembolt előtt:

— Szóval déután mindig otthon vagyunk. Igazán fölgorhatna már egyszer hozzánk. Tudja, hol lakunk?

Tudom. Ötödik emeleten.
En, ha jól emlékszem, százharminchat (centimétert) ugrottam diákkoromban, mikor még többet foglalkoztam ugrással.

Teljesen kilátástalan, hogy az ötödik emeletre felgorha-sam.

Gondolt egy pillanatig is arra drága hölgyem, milyen nehezét kíván tőlem?

Hát, ha szószertint venném, mikor egy jóbarátom eltanácsol az Operettszínházba, avval a jóakarátú biztatással, hogy: meg fogsz halni a nevetésből!

Igazán csábos módja az öngyilkosságnak; de édesem ismersz, tudod, hogy szent esküvel lekötöttem magam az ímadott életnek és egyáltalán nem fogok meghalni.

Még ha azt mondod, hogy gurulni fogok a kacagástól... nem, akkor se merek elmenni. Végre is az ember bizonyos regard-ra van a maga kis méltósága iránt és százszor is meggondolja, hogy guruljon-e ott a színházi széksorok közt az egész publikum szemeláttára.

Százszor is. Mondjuk csak kilencvenkilencszer gondolja meg az ember, hogy guruljon-e vagy se.

Evvél a százzal, evvel is milyen felelőtlenül dobálód-zunk kérem.

— Százszor megmondtam, hogy ne nyúljatok a rádióhoz!

Esetleg kisűne, ha össze lehetne adni, hogy mind-össze tizenhatszor mondta meg.

Es:

— Szervusz, hát te hoi jártál, száz éve nem láttalak!

Két Matuzsálemet netalán el lehet képzelni azokban a hülye ósidőkben, akiknek messzire esett a tanyájok egymástól és hát megtörtént, hogy néha száz évig nem jöttek össze véletlenül.

Es milyen szavukihető ismerőseim állítják a legkomolyabb arccal, hogy egész nap rája a fülüket valaki valamért, mikor azt se tudják, hol áll a fejük, mert éppen ezer dolguk van, tehát ki kell szaladni a világból, mert rögtön megbolondulnak.

Isten őrizz.

A füle, melyet egész nap rágott valaki, ott van a helylén mind a kettő teljes épségben, a legcsekélyebb sérülés nélkül.

A fejük is ott áll, igen jól tudják a huncutok, ahol tegnap állott, hogy egész nap rája a fülüket valaki valamért, mikor azt se tudják, hol áll a fejük, mert éppen ezer dolguk van, tehát ki kell szaladni a világból, mert rögtön megbolondulnak.

A világból kiszaladni eszük ágába nincs, éppen úgy mint nekem az ötödik emeletre felugrani. S éppen azért nem is féltém őket attól, hogy standapé meg fognak bolondulni.

Jobban féltém azt az édes kis anygylt, aki millió pusztit jelez a levele végén. Mi lesz veled, ha jön két vészes ellenőr és ideállanak majd kétfelől és olvassák és jegyzik és rád riválnak, mikor kezdesz kifulladásra, hogy tovább kisasszony, tovább! — és keresztülszűrnak a szemükkel...

Fogadjá legtorróbb köszönetemet, sohase felejtsem el, örültem tiszteli, jaj egész oda vagyok!

Csak tudnám hova.

Javíthatatlan

— Reménytelen eset! Szent Péter már háromszor büntette meg, mégis mindig ilyen élesen fordul!

(LES ETOILES)

Megérdem

— Mit csinál B...
— Megvédem B...

Belvárosi dő

— Utazást nem lát, n...
— De látok. A határ...
nosztraig.

DARVAS SZILÁRD

Nagy

Pesti színházgatók

Ilyenkor, karácsony táj...
van körinterjut csinálni ne...
reikkel bizonyos időszertü pr...
tően. Műfajára nézve a k...
olyan önmagába visszatér...
aminek se füle, se farka n...
tuk, hogy ebben a formá...
tisztázni egyik legaktuális...
kérdésünket, nevezetesen az...

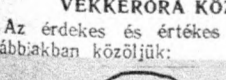
LETEZHETIK-E ONZETL

SAG EGY TEKNOSBEK

VEKKERORA KÖZ

Az érdekes és értékes

alábbiakban közöljük:

Major Tamás, a Nemzeti

gatója:

— Shakespeare szerint n...
körülbelül benne van az én...
A kérdés feltevése így amú...
mert teszem azt, egy reali...
egy kispolgári teknősbéka e...
más az eset, minthogyha...
kettőnek osztályöntudata v...
mondanom ösztintén, hogy...
két éve gondolkodom, de e...
sikerült vonalba helyeznem...
szik és ez nem jó. Sokkal...
helyzet az Othelloval, amib...
csinálják, ami egy hosszú...
kollektív színjátszás felé, va...
Shakespeare, két deci realiz...

Megérdemlik egymást

— Mit csinál Barankovics úr?
— Megvédem Mindszentyt!

A három királyok Amerikában

Belvárosi dáma a jósnőnél

— Utazást nem lát, nénikém?
— De látok. A határig és utána vissza Mária-noszttraig.

Csak korszerűen

— Igenis, nagyságos elvtársnő.
— Jegyezze meg, fiam, hogy én méltóságos elvtársnő vagyok.

LUDAS MATYI panaszosládája

Ezt nem vártam volna a Beszkártól!
Görös Géza pipagyújtató.
Tegnap reggel, amikor felébredtem, megdöbbenve konstatáltam, hogy a szobánkba beesik a hó. Csak később vettem észre, hogy olyan részeg voltam, hogy a kapu előtt aludtam el. Azonnali intézkedést kérek.
Blok Vence családirtó.
Felháborodással értesülök, hogy egy kiló padlizsán nyolcvan fillér. Mi az a padlizsán?
Szörp Bruno idegember.
Intézkedjenek, hogy a Ló-utca 7. emeleti lakói a porrongyot feltelék rázzák. Földszinti lakók.

Nagy színházi körkérdés

Pesti színházgatók nyilatkoznak a legaktívabb művészeti problémákról

Ilyenkor, karácsony táján, szokásban van körinterjú csinálni nevezetes emberekkel bizonyos időszéri problémákat illetően. Műtájjára nézve a körinterjú egy olyan önmagába visszatérő nyilatkozat, aminek se füle, se farka nincs. Elhatároztuk, hogy ebben a formában próbáljuk tisztázni egyik legaktívabb művészeti kérdésünket, nevezetesen azt, hogy

LÉTEZHETIK-E ÖNZETLEN BARÁTSÁG EGY TEKNŐSBÉKA ÉS EGY VEKKERÓRA KÖZÖTT?

Az érdekes és értékes válaszokat az alábbiakban közöljük:

Major Tamás, a Nemzeti Színház igazgatója:
— Shakespeare szerint nem és ebben körülbelül benne van az én véleményem is. A kérdés feltevése így amúgy sem helyes, mert teszem azt, egy realista vektor és egy kispolgári teknősbéka esetében egész más az eset, minthogyha például mindkettőnek osztályöntudata van. Meg kell mondanom őszintén, hogy a teknősbékán két éve gondolkodom, de eddig még nem sikerült vonalba helyeznem. Lassan mászik és ez nem jó. Sokkal könnyebb a helyzet az Othelloval, amiből a kadarkát csinálják, ami egy hosszú lépés az igazi kollektív színjátszás felé, vagyis egy deci Shakespeare, két deci realizmus.

Hont Ferenc a Madách Színház igazgatója, a Színművészeti Akadémia igazgatója, a Hunnia Filmgyár igazgatója, városági belső titkos főrendező, stb., stb.:

— Igenis meg nem is. Amennyiben mégis előadnánk a darabot, a vektorát Rozsos fogja játszani, a teknősbékát Dajka Margit, vagy Bálint György. A polgári színjátszás eddig a teknősbékánál csak a teknőt hangsúlyozta, mi a békára fektetjük a súlyt. Ezt követőleg egy neorealiztikus, ó-renezsánsz spanyol madrigált játszunk el Örkény István magyarításában. Eredeti címe Stan és Par, adták: Staniszlavski és Paniszlavski címmel kerül színpadra.

Várkonyi Zoltán, a Művész Színház és a Kiskamara igazgatója:

— En a magam részéről szívesen játszanék teknősbékát is, de az a nem jön be a közönség. Egész más lenne, ha legalább annyi állami támogatást kapnék, mint egy vektoróra, mert nem egyforma az én fülemnek, ha kéj libeg vagy kin hörög, pénz csurran vagy vektor csörög. Egyébként az önkritika azért megy ilyen jól, mert naponta két-három órát gyakorolok.

Ime, három nyilatkozat. Mindegyik más és mégis különbözik egymástól.

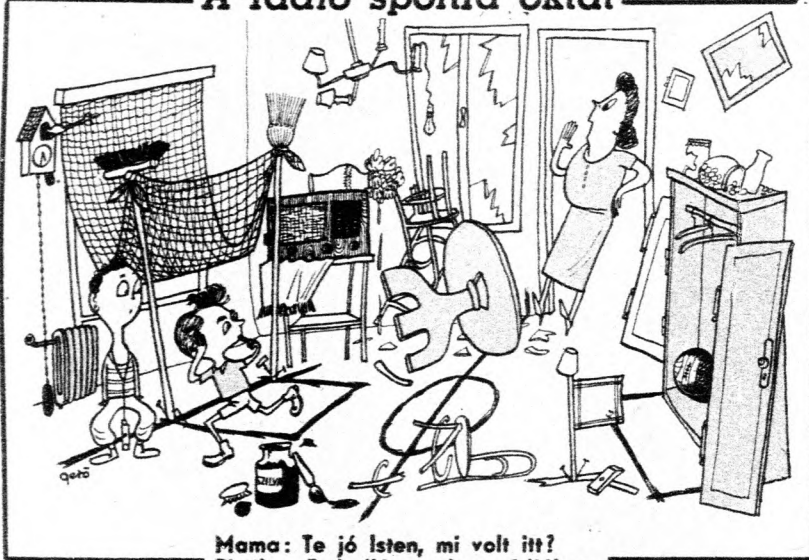

Clay tábornok: Rendben van, minden, de ezt a nyolc napot hozzászámoljuk az életfogytiglani biztosításnak.

A KAPITALISTA KULTÚRA KRITIKÁJA

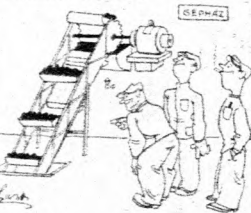
A rádió sportra oktató

Aminek nem szabadna lennie!

— Szaktársak, maguk hármán könnyebb munkát kapnak, mert elevátort szerelünk fel, ezentúl gépi erővel fogjuk a kazánt szénrel táplálni.

— Nagyon jól jön ez a könnyebb beosztás, szakikám, napokig el tudom nézni, hogy milyen szépen működik ez a gép...

Én és a kalauznó

Pesti szinigazság

(Történik a 8-os villamos peronján, december 3-án d. u. 6 órakor.)

ÉN (magabiztosan áll a peronon).
KALAUZNÓ: Kérem a jegyeket, ahol még nem volna...

ÉN (főnyesen felmutatja a havibérletet):
Tessék.

KALAUZNÓ: Szabadna! (Elveszi a bérletet.)
Lejárt ké-em a novemberi bérlet! (Bedobja a bérletet a táskájába, háttáfordít.)
Kérem a jegyeket, ahol még nem volna...

ÉN (levegővé vált, megsemmisült, erkölcsileg a földön hever).

KALAUZNÓ (már a kocsi közepén van az eldobott bérlettel, nem törődik az Ennel, mert tudja, hogy)

ÉN (utánamegy): Szabadna, szabadna, szabadna... (Eléri a kalauznót.)
Kérem, kisasszony, a bérletem...

KALAUZNÓ: Átszállót vagy szakaszt parancsol uraságod?

ÉN: A bérletem, a bérletem...

KALAUZNÓ: Átszállót vagy szakaszt parancsol?

ÉN: Kérem, tudomásom szerint a havi bérlet érvényes a következő hónap harmadik napjának üzemzártaig, tehát éjfélig.

KALAUZNÓ: Úgy van. De hanyadika van ma...?

UTASOK: Harmadika.

KALAUZNÓ: Ja igaz. (Visszaadja Ennek a bérletét.)
Tessék kérem. (Azután szigorúan hozzátesszi): De ma éjféltől aztán nincs mentés...!!
Függöny.

Hangtalan Heti Híradó

Hollandia országgyűlési bizottságát indonéz ellen.
Az UNO bocsánat az emberi szabadságjogok védelme a feladatok, ezért nem mehetett ezt tétlenül, tehát elfordítja a fejét!

A nyugati konferencián egyhangú volt a Mind-szentny mellett állás. Az egy hang Mind-szentny hangja volt.

Csáng-Hai-Sek bocsánat basszám, elfogynak a külföldi való varosai. Mint a H.H.H. értekezlet most táviratokat intézett Marshall-hoz, amelyben érdeklődtek, hogy végső esetben kiüthetjük New-Yorkot és Washington-t is.

Gyök Jozsef Schlachta, párti képviselő látszólag hat hónapra kitiltották a Ház üléseiről. A H.H.H. képe arókat ábrázolja, akik nek, Gyök bási híányzik.

Apuka karácsonyi naplója

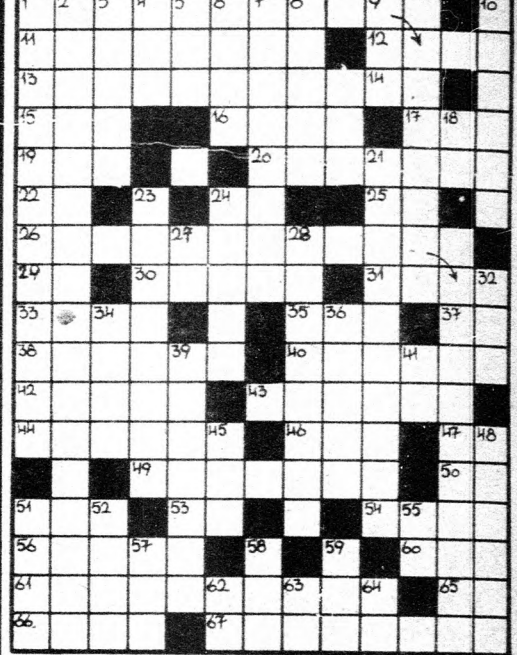
December 14. Anyuka ma délután a konyhaajtón lopózott be, óvatosan körülnézett, beosont a kamrába, elhúzta a nagy polcot, kestek a befőttes üvegek, de én úgy tettem, mintha semmit sem hallanék. Anyuka titokzatosan mosolyog s boldog. A bárány, am' odadugott, karácsonyig csurogni fog a meggyel.

December 18. Apuka ma éjjel kiszökött az udvarra, kiszedte a liftaknába dugott babakonyhát, amelyet napközben nem mert behozni a lakásba. Sötétben kirángatta a falból a kályhacsövet és betette a falba a babakonyhát. Ezután rámvilágított, mire én úgy tettem, mintha aludnék, de láttam, hogy csupa korom az arca. Boldogan fekiútt vissza.

December 22. Nővérem ma délután az ablakon mászott be és egy törpepapagályt hozott kalitkában. Az ügyében helyezte el és azóta titokban imádkozik, hogy a papagály meg ne fulladjon karácsonyig a dunyha alatt.

December 24. Délután el kellett mennem Lidia nénihez, mert hozták a karácsonyifát. A fürdőszobában a kád mögé gyömöszölték. Amióta hazajöttem, nem közlekedhetek a lakásban. Ha a kamra felé megyek, anyuka idegessé válik, ha a kályha irányába nézek, apuka elsápad, ha az éjszaka mellettem vagyok, nővérem kezd remegni, ha pedig kezem akarok mosni, az egész család lebeszél. A délutánt a tükör előtt töltöttem és gyakoroltam a kelemesen meglepett arc kifejezést. A felnőttek semmit sem vettek észre.
Csorna Béla

Csak a szórakozás kedvéért

- VIZSZINTES:
- Magyar film címe volt
 - Ravasz, róknalokú
 - Csodálkozok
 - Úgyes háziaszony maga
 - Ezelőtt, angolul
 - A török főváros kezdete
 - Német név
 - BYR
 - Déliai nagyváros
 - ... vino veritas
 - 150 római számmal
 - Róna másahangzó
 - Igevégezős
 - ... szentföld
 - Név, idegen nyelv
 - Rozsát id van
 - T. I. Y.
 - Az egyik nem
 - Csücséredmény
 - A világtitok egyik alkotója
 - Az Árpád-ház mondi ősnéje
 - Svájc város, Névelével
 - Marx keresztneve
 - Béke magánhangzó
 - Régi káosz néptörődék
 - N. R.
 - Iiiii
 - „Tolnai Lajos”
 - Festőművészünk (Lajos)
 - Leányév
 - Egyforma betűk
 - Angolimádat
 - E. I.
 - Gyermek
 - Kikötő Cuba szigetén
- FÜGGŐLEGES:
- Csendőrek, szándék
 - Gönczöztető
 - Országos Művelődési Egyesület
 - Fekete rajztinta
 - Nielsen keresztneve
 - Aratlakör fölépő betegség
 - Cseh husita vezér volt
 - Véd az árvistól
 - Elővessék
 - Szalonnában van
 - Balszám
 - Történelmi hágó Sáros megyében
 - Nagy növénycsalád
 - Pihenés a fülnek
 - Róna községe
 - Nagy aré kikötőváros
 - Német háttérzetlen név
 - Páros gyermek
 - Az állatok ivóhelye
 - Voltakozás, viszony (idegen)
 - A föld felé
 - Jeles építészünk volt
 - A folyóvíz kopotató hatása
 - Göre Gábor káromkodása
 - Országabronc
 - Egyforma betűk
 - Rónai szőlőtermesztés
 - Rokonhangzó
 - Főerény
 - Mári névjele
 - Az ismeretlen
 - Idégen kettőshangzó
- Multheti rajzvetélyünk mezéltése:
- AZ ASS ESTILAP FEDEZET IGAZA ENEKORAN KÖRRELING TANORA JM SY KI THAN MÜVELTEBB ARC V BEL EFUZS LELEZETET GO ÖSI Y LIL BÖL SZERELŐ ENAJ ZEB NOKOSABB TEJ HE EG UJ PIR KALUGYER UF KILO EVJAR FÖLALA INO NA FIAT LEVELHAT SKOLA ÁLTAL

Kékel maga mesterességét folytassa

— Ne tessék cipekedni vele, majd én hazaviszem.

Halder naplója

1945 december 20.
Ezek az amerikaiak még mindig itt tartanak. Igaz, hogy gázkamrába küldtem egymillió embert, egymilliót meggyilkoltattam, meg még egy pár ilyen kisebb huncutságot csináltam, de azért talán csak nem fognak felakasztatni?

1946 december 20.
Ezek az amerikaiak egész másképpen gondolkodnak, mint mi. Ma például éles vitám volt egy amerikai tábornokkal, hiába adtam neki a becsületességem, hiába esküdöttem égre-földre, nem akarta elhinni, hogy a Lucky Strike jobb cigarettá, mint a Chesterfield.

1947 december 20.
Ma tárgyalták az ügyemet. Az amerikai bíró szűrés szemmel nézett rám.
— Maga volt Hitler vezérkari főnöke?
— kérdezte és éreztem, ahogy átfűr a pilantása.
— Igen, — feleltem lesütött szemmel.
— Boldog ember — sóhajtott fel. — Akkor egész nap a közelében lehetett.

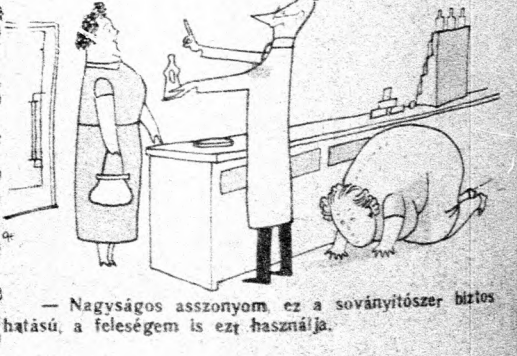
1948 december 20.
Ma megbíztak az amerikaiak Nyugat-Németország legyverkezésének irányításával.
Az amerikai elnöki állásról egyelőre nem lehet szó, mert a legközelebbi választás csak négy év múlva lesz.

Tagrevizió az Olimpuzon

Ámor: Zeus élvitárs, én csak kisnyilas voltam.

Drogista és neje

— Nagyságos asszonyom ez a soványítószert biztos hatású, a feleségem is ezt használja.

Korszellem

— Miért sírsz fiaskám?
— A fiúk nem akarnak harmadik „A”-ba, én meg a...
— Na és?
— Azt mondják, osztá...

Egyesült az U Lapulj Kulak

CSAK NIKOTEX

A politikus harcol...

Korszellem a játszótéren

— Miért sírsz fiacskám?
 — A fiúk nem akarnak játszani velem, mert ők a harmadik „A”-ba, én meg a harmadik „B”-be járok.
 — Na és?
 — Azt mondják, osztályidegen vagyok.

Ludas Matyi azt üzenni

Keleti Arthur. Gratulálunk! Anatole France: „Nyársforgató Jakab meséi”-nek magyar fordítása és kiadása (TEVAN) a karácsonyi könyvüjdcenságok legszebb kiadványa. A Hincz Gyula színes rajzaival illusztrált kötet az új magyar könyvkiadás büszkesége.

Garamszegi L., Ujpest. „Pulykatoilas” levelét köszönjük.

Barka Lajos, Balatonfüred. Kedves rajzát köszönjük.

Bogács József, Debrecen. „Leleplező” leveléért hálásak vagyunk. Lám, bennünket is be lehet csapni.

Költő. A névelői egész ügyesek.

W. Shakespeare. A Rómeó és Júlia címűt beküldheteti a Velem történet pályázatra.

Marshall. Csangkaisekhez írott versét szeméremértő kitételei miatt nem közölhetjük.

De Gasperi, Róma. A beküldötték között az a legjobb vicc, hogy ön még mindig miniszterelnök.

A karácsonyfapalaton

váltak kritikus vendők is. Egy kislány például végignézte az összes karácsonyfákat, majd így szólt az édesanyjához:

— Ezekből ne vegyünk anyukám, ezek nem igazi karácsonyfák!
 — Miért? — kérdezte a gyerek édesanyja.

— Mert nincs rajtuk se gyertya, se száncukor, se csokoládé...

Fiessen ki az egyházi adóját, mert jövő hónapban már ugyanem fizethet.

Nagy siker a "Talpalatnyi föld"

E "Talpalatnyi föld" elég nekem, Hol a művészet lábát megveti, Világodat meg fogja dönteni...

Frigyest elintézik

— Anyuka, jaj de édes kis cica! — mondta a bandzsi Lujzika földszint 9-ből, amikor a szemeteskocsi behozott az udvarra egy nyolckilós, lucskos kandúrmacsskát.

— Naccsága, tessék megvenni Frigyest, öt forintért odaadnám, pedig ez egy valódi vécési fajmacska, tessék csak megnézni a hasán ezt a kilenc fekete pöttyöt, ez azt jelenti, Nehezen válok meg tőle, de nagyon kell a pénz kisfröccsre, kezicsókólam...

Frigyest megvették és ettől kezdve a Konnektor-utca 17. ostromlott vár képét mutatta. Frigyes ugyanis mindjárt az első nap megette az öreg Csecsotka Vazelin bácsi személtádját, a II. emeleti mérnök kanárimadarát és a házapostol gyertyáját. Hajnalban akkorát nyivákkolt, hogy a Knepejsz Ludmilla kétoldali vese tbc-t kapott.

— Ki kell irtani a macskát! — határozta el még aznap este a hirtelen összehívott házigyűlés. A kivétel körül már némi bajok mutatkoztak, mert a sztrichnines téliszalámit nem Frigyes ette meg, hanem Lujzika kisöccse, de szerencsére épp akkor jöttek ki a mentők, mert a házmester Frigyest üldözte a hátsó lépcsőn és amikor elesett, lenyelte a mosókonyha kilincset.

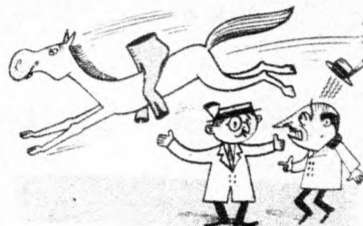
Másnap megint összeült a ház és egyhangú szavazással Gurgulya Zénó házapostolt bízták meg Frigyes végleges felszámolásával.

Ejszaka fogta apostolbotját, torkát megkenve kenettel és míg Frigyes gyanutlanul kokettált a szomszédos Pogácsaporlasztógyár macskájával, mögéje osont, meggyújtotta tolvajlámpását és elkezdte felolvadni Mindszenty legújabb pástorlevelét. Frigyes velőtrázóan felsikoltott és a mélybe vetette magát.

Szerencsére semmi bajja nem történt, mert mindez a földszinten játszódott le, de Frigyest többé senki sem látta a házban. Csak két hét múlva jött tőle egy ajánlott levél, melyben üdvözli a Konnektor-u. 17. lakóit és kérte, hogy felmondási idejére járó fizetését utalják át a Világ Végét Várók Vizsgálóbizottságához.

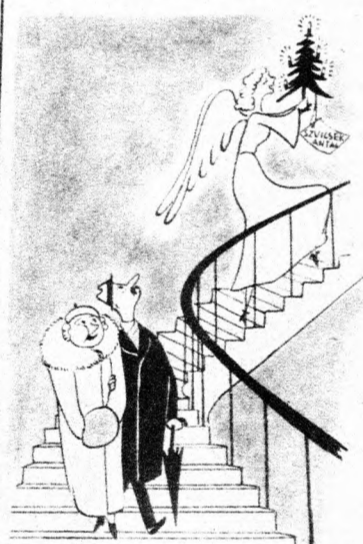
—cs.

Rajzolónk örült ötlete

— Mit szólsz, milyen szép lovagionadrágot kaptam karácsonyra?

Angyalka a Bokréta-utcában

— Hiába, ez a Szvicsek ügyes ember, a karácsonyfát is közvetlenül a termőfől szerzi be.

Egyesült az UFOSZ-FÉKOSZ Lapujj Kulak III a DÉFOSZ!

Típusnők

IMPERIALISTÁK KARÁCSONYA

Truman: Ó, de únjuk mi magunkat a szeretet ünnepén ...

Csang-Kai-Sek: "Öngyilkos leszek, ha Nanking elesik"

— Szerkesztő úr, szeretnék helyreigazítani: nem Nankingot hanem Sanghajt gondoltam.

Le van a fővárosy pipólva!

Van nekünk egy jónevű drámai színészünk, akiről az a hír járja, hogy a világ legjurkább emberé. Állítólag nemrégiben a házörző kutyáját is eladta, azaz az indokolással, hogyha valami zajt hall, akkor ő is elkezdhet ugatni, ehhez nem kell ebadót is fizetnie.

Nos, ez a drámai színész nemrégiben megöszült és nászútra ment a feleségével. Egy cukorkaüzlet előtt haladtak el, színészünk vásárolt egy tábla csokoládét (1), felbontotta, felét odaadta a feleségének, a másik felét meg visszacsomagolta és így szólt:

— Ezt elteszem a gyerekeknek ...

GERGELY MIKLÓS:

A karácsonyi ajándékozók 4 fajtája

1. Az alapos

Ezt a rendszeresség és a precizitás jellemzi. Összes rokonai és jóbarátai nevét felírja egy iv miniszterpapírra, ilyenformán: Apa, anyós, após, Jenőke, Benőke, Vili, Manyi, Manya, Maca, Bendegúz bácsi. Egy hétig izgatottan mutogatja mindenkinek a listát, hogy nem felejtett-e ki valakit. Karácsony előtt három nappal felolvassa a listát feleségének:

— Az első apa. Nem kap semmit, mert ő úgyse fogadná el. Anyádnak egy nerckeppet vennék, de nem veszek, mert tegnap nem kínált meg semmivel. Apád két éve szélhámosnak nevezett, nem kap semmit. Jenőke nem tanul. Benőket csak a tanulás érdekli, minek neki játék? Vili mindig gorombáskodik velem. Manyival én gorombáskodok, nem esne jól neki az ajándék tölem. Manya pletykázik róunk, Maca kilopja a szemünket. Evvel kész is vagyunk.

— És Bendegúz bácsi? — kérdi a feleség.
— Bendegúz bácsinak egyedül nem vehetek, mert akkor a többi megsértődik.

2. A lemaradt

Ez üres kézzel szokott beállítani az ünnepre. Homlokonszókolja a háziasszonyt és azt mondja:

— Milyen pehved van, Linám! Egy gyönyörű japán vázát akartam neked venni karácsonyra, ötszázötven forintra volt kitéve, de mire értemtem, már megvették.

Ha Lina elég szemtelen és megkérdi, hogy akkor mért nem vett valami mást, keserűen legyint:

— Hát csak nem fogok valami bővölt venni?

3. A sejtelmes

Ez karácsony előtt négy héttel elkezd érdeklődni, ilyenformán: „Mutasd csak a kezedet Jólánkám, van már gyűrűd?” „hányas harisnyát is hordasz te, Erzsikém, nehehe, az ilyen öreg ember olyan kíváncsi, mi?” „Mi a kedvenc nyakkendőszíved, Gézám?” „Örülne, ha hozna neked az anyáka egy élő póni lovat, Bercike?”

Ezt négy hétig csinálja és boldoggá tesz vele mindenkit, a végén pedig vesz mindenkinek tíz deka szaloncukrot az ócsóbbikból.

4. A nő

Ez lehet feleség, menyasszony, vagy bármi egyéb és Karácsony előtt három nappal azt mondja:

— Nézd fiám, a karácsonyi ajándék már kiment a düvából. Veszei nekem valamit most rögtön és kész.

Valahol Budán

—Ha keresnek, tagrevizióra mentem!

Ez az optimizmus már aggasztó

— Hova viszi ezt a szép karácsonyfát, Szvicsek úr?
— Haza.
— Hiszen nincs is lakása.
— Az igaz, de tegnap beadtam egy kérvényt a lakáshivatalba.

Ludas Matyi

Felolvasó szerkesztő:

GÁDOR BÉLA

Szerkesztő:

TABI LÁSZLÓ

Felolvasó kiadó:

ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-

utca 18. Tel.: 127-750 és

128-431. Kiadóhivatal:

Budapest, József körút 6.

Tel.: 133-150 és 132-382.

Nyomatott

a Szikra Lapvállalat

ottset-körforgógépein,

Felolvasó nyomdavezető:

Rudnák Károly.